

ผู้อำนวยการฯ ใหม่ กับปัญหา โครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่

ธีระ อิศระกุล
ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้าง 13

บทนำ

ข้าพเจ้า นายธีระ อิศระกุล ขอกราบขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่ให้ความไว้วางใจในการทำงาน สนับสนุนให้เลื่อนตำแหน่งขึ้นทำหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้างคนใหม่ (ผสญ.13) หรือผู้อำนวยการฯ ใหม่ของสำนักโครงการขนาดใหญ่ รับผิดชอบงานโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่ จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นที่มาของเรื่อง เนื้อหาของเรื่องเป็นการบรรยายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้างในช่วง 4 เดือนแรก ที่ต้องทำการแก้ไขปัญหาค่าความล่าช้าในกระบวนการเตรียมความพร้อมเพื่อการก่อสร้างของโครงการฯ

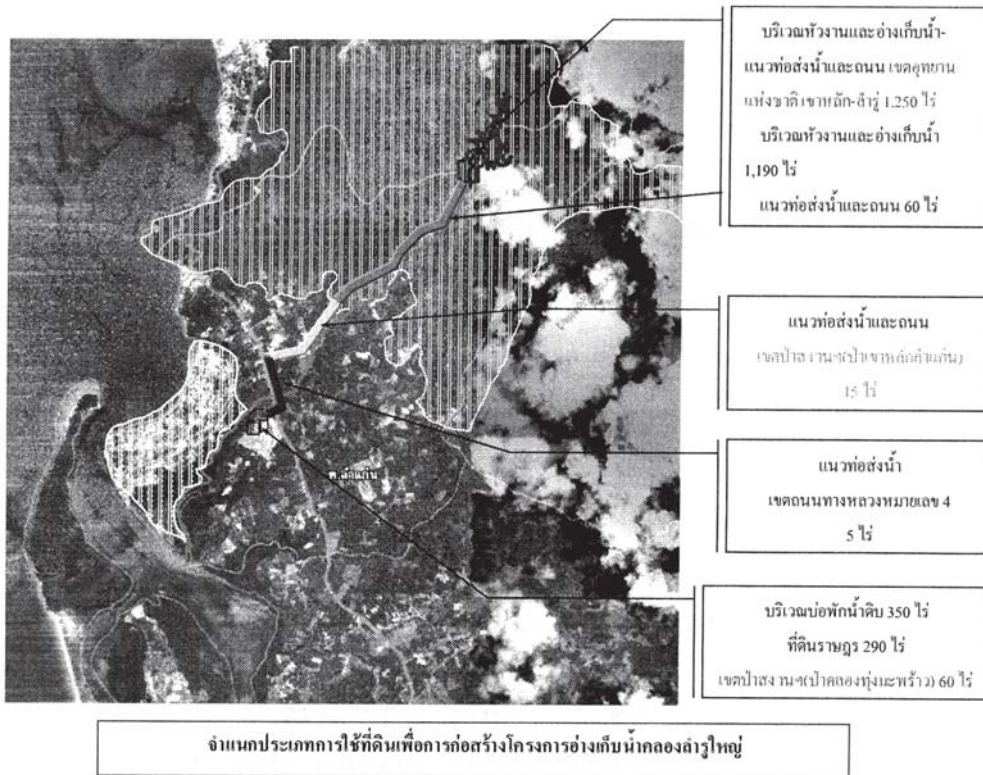

หน้าที่และบทบาท : ผู้อำนวยการฯ ใหม่

ถ้าเราใช้ลูกน้องไปติดตามความก้าวหน้าการขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติลูกน้องคนหนึ่งกลับมารายงานว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมป่าไม้ ลูกน้องอีกคนหนึ่งกลับมารายงานว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมป่าไม้ ยังขาดข้อมูล... กระผมได้ถ่ายเอกสารข้อมูลนั้นให้ไปแล้ว พร้อมทั้งจะเสนอเรื่องเพื่อพิจารณาในวันที่.... ลูกน้องทั้งสองคนทำหน้าที่เหมือนกันแต่บทบาทต่างกัน

การเป็น ผสญ. เป็นนายของลูกน้องหลาย ๆ คน และ ผสญ. ก็ยังเป็นลูกน้องของ ผส.คณ. และเป็นลูกน้องของนายอีกหลาย ๆ คน

โครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรู่ใหญ่เป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 12 ล้านลูกบาศก์เมตร ส่งน้ำไปตามท่อส่งน้ำความยาว 9 กิโลเมตร ไปพักน้ำยังบ่อพักน้ำดิบขนาดความจุ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อขยายประโยชน์ด้วยระบบประปาโดยการประปาส่วนภูมิภาค ประกาศวันเริ่มดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ 13 ธันวาคม 2547 การใช้ที่ดินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บริเวณอ่างเก็บน้ำพื้นที่ 1,250 ไร่ อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลักลำรู่ ขออนุญาตใช้พื้นที่ตั้งแต่ 8 กุมภาพันธ์ 2548 และบริเวณบ่อพักน้ำดิบพื้นที่ 350 ไร่ ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่ที่จะเวนคืนที่ดิน ตั้งแต่ 19 มีนาคม 2550

ทำความเข้าใจปัญหา : การค้นหาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา

ปัญหาที่หลากหลาย เช่น ปัญหาเชิงขัดข้อง ปัญหาเชิงป้องกัน และปัญหาเชิงพัฒนา ต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาให้เป็นระบบ โดยเริ่มจากเหตุการณ์ที่ปรากฏ สาเหตุ ต้นเหตุ เชื่อมโยงสภาพปัญหา วิเคราะห์แนวทางแก้ไข ปัจจุบันโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำห้วยใหญ่มีปัญหาการเตรียมความพร้อมเพื่อการก่อสร้างล่าช้า กล่าวคือ ตั้งแต่วันขออนุญาตใช้พื้นที่ นับเวลาถึงวันนี้ได้ 3 ปี 4 เดือน ยังไม่ได้รับมติให้เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ จากคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติซึ่งถ้านับจากวันที่คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติมีมติให้เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ จะต้องใช้เวลาอีกประมาณ 2 ปี กระบวนการขอใช้พื้นที่จึงแล้วเสร็จ จากนั้นจึงจะทำการจ่าย

ค่าชดเชยที่ดินและค่าทดแทนทรัพย์สิน และดำเนินการก่อสร้างต่อไปได้ ซึ่งคาดว่าคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติจะมีมติให้เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ ได้ในเดือนมิถุนายน 2552 ดังนั้น จะทำการจ่ายค่าชดเชยฯได้ ในเดือนมิถุนายน 2554 และจะดำเนินการก่อสร้างได้ประมาณปลายปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ปัญหาของโครงการเป็นปัญหาเชิงขัดข้อง ที่เกิดจากความไม่สอดคล้องของช่วงเวลา แต่ระเบียบปฏิบัติ

ประกาศวันเริ่มดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ 13 ธันวาคม 2547 จัดทำบัญชีค่าชดเชยฯ ไว้แล้ว พร้อมทำการจ่ายเงิน

มติ ครม. 15 ตุลาคม 2545 ที่จะต้องได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ก่อนจึงจะทำการจ่ายค่าชดเชยฯ ได้

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่ที่จะเวนคืนที่ดิน บริเวณบ่อพักน้ำดิบตั้งแต่ 19 มีนาคม 2550 ปัจจุบันกำหนดราคาแล้ว ควรจะต้องทำการตกลงซื้อขายกับราษฎร และจะต้องจ่ายเงินภายใน 120 วัน นับแต่วันยินยอมทำสัญญาซื้อขาย แต่กรมชลประทานยังไม่ตกลงซื้อขาย (อ้างมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545)

กระบวนการขอใช้พื้นที่ใช้เวลานานประมาณปีครึ่งจากนั้นแปรสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ใช้เวลาขออนุญาตอีกประมาณครึ่งปี จึงทำการจ่ายเงินค่าชดเชยฯ ได้ (ตามมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545)

วิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขพื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำ

เหตุการณ์ที่ปรากฏ คือ ราษฎรสูญเสียโอกาสจากการที่ยังไม่ได้รับค่าชดเชยฯ เช่น ถูกยึดเงินมัดจำในการวางเงินมัดจำเพื่อซื้อที่ดินแห่งใหม่ เสียค่าธรรมเนียมการรักษาบัญชีสมุดธนาคาร จากการแนะนำของเจ้าหน้าที่กรมชลประทานที่ให้ไปเปิดบัญชีไว้เตรียมรับเงินค่าชดเชยฯ รวมทั้งสูญเสียโอกาสจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น เร่งกรีดเอาน้ำยางออกในปริมาณที่มากกว่าปกติ ทำให้ต้นยางตาย ไม่บำรุงรักษาต้นยางและต้นผลไม้อื่น ๆ

สาเหตุคือ ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำ

ต้นเหตุคือ ยังไม่เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ

แนวทางแก้ไข คือ เร่งรัดการพิจารณาเพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ

วิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขพื้นที่บริเวณก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบ

พื้นที่บริเวณบ่อพักน้ำดิบ ตามการออกแบบเดิมใช้พื้นที่ 350 ไร่ มีราษฎรครอบครอง 23 ราย ราษฎรส่วนหนึ่งไม่ยอมให้ใช้พื้นที่ จึงออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่ที่จะเวนคืนที่ดินครอบคลุมพื้นที่ที่จะก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบทั้งหมด 350 ไร่ การร้องเรียนยังไม่ยุติ คณะทำงานแก้ไขปัญหาโดยการลดขนาดพื้นที่ก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบในที่ดินของราษฎรลงเหลือ 166 ไร่ มีราษฎรครอบครอง 23 ราย (ตัวเลขไม่ผิด) และขอใช้พื้นที่ในฐานทัพเรือพังงา 60 ไร่ การร้องเรียนยังไม่ยุติ

เหตุการณ์ที่ปรากฏ คือ ราษฎรที่ยินยอมให้ใช้พื้นที่ยังไม่มีการตกลงซื้อขายจากทางราชการ ราษฎรที่มีพื้นที่เหลือจากการลดขนาดบ่อพักน้ำดิบแต่ยังอยู่ในเขตพื้นที่ออกพระราชกฤษฎีกาฯ สูญเสียโอกาสในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการพัฒนา มีมูลค่าที่ดินสูง เกิดการร้องเรียน 25 ครั้ง พัวพันไปถึงกระบวนการเพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ ที่ต้องทำการศึกษารอยเลื่อนของเปลือกโลก เสียเวลาอีก 1 ปี และเสียงบประมาณอีก 9 ล้านบาท

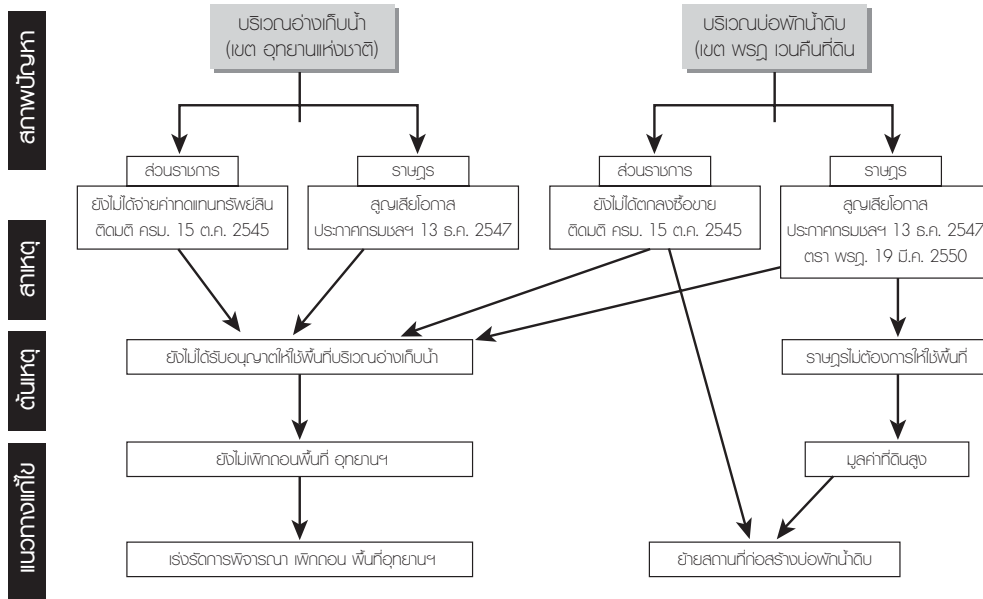
สาเหตุคือ ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำ และราษฎรไม่ต้องการให้ใช้พื้นที่

ต้นเหตุคือ ยังไม่เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ และมูลค่าที่ดินสูง

แนวทางแก้ไข คือ เร่งรัดการพิจารณาเพิกถอนพื้นที่ อุทยานฯ และ/หรือย้ายสถานที่ก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบ

แผนผังการวิเคราะห์สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
การใช้พื้นที่เพื่อการก่อสร้างโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่

คิดนอกรอบแต่อยู่ในกฎ : การขอใช้พื้นที่ของฐานทัพเรือพังงาเพื่อก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบ

ในกรอบ คือ

ขนาดบ่อพักน้ำดิบตามที่ออกแบบไว้เดิม และตามที่ลดขนาดลง

โครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่ มีงานหลัก 2 งานคือ อ่างเก็บน้ำ และบ่อพักน้ำดิบ

ในกฎ คือ วัตถุประสงค์ของโครงการ

คิดนอกรอบ คือ ไม่ต้องใช้พื้นที่ของราษฎรทั้งหมด 23 ราย ย้ายการก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบเข้าไปในฐานทัพเรือพังงา (ฐานทัพเรือพังงายินดีสนับสนุน)

คิดนอกรอบแต่อยู่ในกฎ คือ คิดอะไรคิดไปแต่วัตถุประสงค์ของโครงการต้องเหมือนเดิม

การออกแบบขนาดบ่อพักน้ำดิบเดิมเพื่อสำรองน้ำไว้ใช้ได้เป็นเวลา 1 เดือน ในช่วงที่มีการซ่อมแซมท่อส่งน้ำที่ส่งมาจากอ่างเก็บน้ำ การย้ายบ่อพักน้ำไปไว้ในฐานทัพเรือพังงาใช้พื้นที่ 100 ไร่ เก็บน้ำไว้ 300,000 ลูกบาศก์เมตร น้อยกว่าเดิม 5 เท่า แต่ส่งน้ำมาจากอ่างเก็บน้ำได้สองทางคือ ทางท่อส่งน้ำเดิม และทางลำคลองลำรู่ใหญ่ (ต้องปล่อยน้ำรักษาลำน้ำเดิมอยู่แล้ว) โดยการอัดน้ำเข้าบ่อพักน้ำด้วยการปรับปรุงฝายของฐานทัพเรือพังงาหรือจะก่อสร้างใหม่ก็ยิ่งดี วิธีนี้วัตถุประสงค์ของโครงการไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งยังได้ของแถม คือ ประหยัดงบประมาณในการจ่ายค่าชดเชยที่ดินและค่าทดแทนทรัพย์สิน ประหยัดงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างบ่อพักน้ำดิบจากการลดขนาดลง รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท

แยกการดำเนินการออกเป็นสองโครงการ คือ โครงการเดิมส่วนที่เป็นอ่างเก็บน้ำและท่อส่งน้ำ และโครงการส่วนที่เป็นบ่อพักน้ำดิบ

โครงการส่วนที่เป็นบ่อพักน้ำดิบ มีด้วยเหตุผลจากการร้องขอของกองทัพเรือ เนื่องจากการเพิ่มกำลังพลของฐานทัพเรือพังงา ในภารกิจเพื่อความมั่นคงชายแดนภาคใต้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันก็ขาดแคลนน้ำอยู่แล้ว โครงการส่วนที่เป็นบ่อพักน้ำดิบนี้ ถ้าไม่มีโครงการเดิมส่วนที่เป็นอ่างเก็บน้ำและท่อส่งน้ำก็ยังใช้ประโยชน์ได้ ถึงแม้จะรองรับน้ำได้ไม่เต็มตามศักยภาพของกลุ่มน้ำ แต่ถ้ามีโครงการเดิมส่วนที่เป็นอ่างเก็บน้ำและท่อส่งน้ำ ก็จะสามารถเชื่อมต่อกันและรองรับน้ำได้เต็มตามศักยภาพของกลุ่มน้ำ นอกจากนี้โครงการส่วนที่เป็นบ่อพักน้ำดิบยังสามารถดำเนินการก่อสร้างและใช้ประโยชน์ได้ก่อน โดยไม่ต้องรอกกระบวนการเพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ ปัจจุบันการอนุญาตให้ใช้พื้นที่และการขอสนับสนุนจากกรมชลประทานให้ดำเนินการก่อสร้างอยู่ระหว่างการพิจารณาของกองทัพเรือ และจากแหล่งข่าวทราบว่าการผลักดันงบประมาณให้กับกรมชลประทานแล้ว

คิดในกรอบแต่อยู่นอกกฎ : การขอผ่อนผัน มติ ครม.15 ตุลาคม 2545

ในกรอบ คือ บรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรที่ยินยอมให้ดำเนินการก่อสร้างโครงการ จากวันประกาศวันเริ่มดำเนินการก่อสร้างตั้งแต่ 13 ธันวาคม 2547 ผ่านมาได้ 3 ปี 4 เดือน ราษฎรยังไม่ได้รับค่าชดเชยฯ และตามมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545 จะต้องรอไปอีก 2 ปี คือเดือนมิถุนายน 2554 จึงจะจ่ายค่าชดเชยฯ ได้

ในกฎ คือ คงไม่ไข่หน้าที่ของกรมชลประทานที่จะไปผลักดันการขอผ่อนผัน มติ ครม.
15 ตุลาคม 2545 ถ้าข้าพเจ้านำเสนอขึ้นไป ...ยับแน่...

พุ่มตัดสินใจ : การมีส่วนร่วมของราษฎร

3 กรกฎาคม 2551 จัดประชุมราษฎร ที่โรงเรียนบ้านลำแก่น เรียนเชิญท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาเป็นประธานในที่ประชุม พร้อมหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุม คือ เพื่อรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการโครงการและเพื่อรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของราษฎร

ครั้งแรกจะจัดประชุมที่โรงเรียนพระราชทานทับละมุ อยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนบ้านลำแก่น แต่อยู่ติดกับฐานทัพเรือพังงา เป็นเรื่อง... มีเสียงหนาหูว่าโครงการมีวาระซ่อนเร้น ไม่ไว้วางใจ จะไม่เข้าประชุม ต้องรีบย้ายไปโรงเรียนลำแก่น ที่อยู่ติดเขตบ่อพักน้ำดิบ ครับ..ความละเอียดอ่อนแห่งอารมณ์ เป็นบทเรียนที่ห้ามมองข้าม

บรรยากาศในการประชุม เริ่มด้วยรายงานความก้าวหน้าการดำเนินการโครงการ ต่อด้วยการเปิดประเด็นปัญหาของโครงการที่ต้องรอกกระบวนการเพิกถอนพื้นที่ที่จะทำให้เริ่มดำเนินการก่อสร้างได้ประมาณกลางปี พ.ศ. 2554 ใช้เวลาสั้น ๆ ประมาณ 5 นาที แล้วเข้าสู่บรรยากาศแสดงความคิดเห็นของราษฎร ซึ่งก็เป็นที่พึงพอใจของราษฎรที่ให้เวลารายงานแสดงความคิดเห็นได้มากถึง 2 ชั่วโมงเต็ม

กำนันเก่าแสดงความคิดเห็นด้วยความห่วงใยเรื่องรอยเลื่อน ว่า วังหินสีนามิ ขึ้นไปเจอกับเขื่อนแตก ใครจะรับรองความปลอดภัยให้กับชาวบ้าน

มีหลายเสียงเรียกร้องความรับผิดชอบ ว่า ค่าธรรมเนียมการรักษาบัญชีสมุดธนาคารที่ชลประทานให้ไปเปิดบัญชีไว้เตรียมรับเงินค่าชดเชยฯ ชลประทานจะรับผิดชอบอย่างไร

ต้นยางที่หมดสภาพแล้ว ยังนำไม้ออกมาไม่ได้ เจ้าหน้าที่อุทยานจะจับเอา จำไม่ได้ว่าใครพูด

เป็นที่แน่นอน คำถามสำคัญคือ จะจ่ายเงินค่าชดเชยฯ ให้กับราษฎรบริเวณอ่างเก็บน้ำได้เมื่อไร ข้าพเจ้าก็ตอบตามความเป็นจริงว่าจะจ่ายให้ได้ในภายหลังเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ ต้องรอไปอีก 2 ปี เพราะมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545

มีเสียงฮือ...จากกลุ่มราษฎร และเจียบสนิท

ข้าพเจ้าคิดในใจแทนราษฎร รอม่า 3 ปีแล้ว ต้องรอต่ออีก 2 ปี แล้วหันไปทางท่านรองผู้ว่าฯ

ท่านรองผู้ว่าฯ ลูกขึ้นกล่าว สรุปใจความได้ว่า ปัญหาเกิดจากกระบวนการเพิกถอนพื้นที่อุทยานที่อยู่ยาก ผ่าน ครม. ถึง 3 ครั้ง เสร็จแล้วยังไม่จบ จากอุทยาน กลายมาเป็นป่าสงวนฯ ต้องขออนุญาตป่าสงวนฯ อีก แถมพ่วงด้วยมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545 สมควรที่จะต้องแก้ไข เสร็จแล้วกล่าวกับข้าพเจ้าว่า ท่านชลประทานจะมีวิธีการอย่างไร

ข้าพเจ้ากล่าวว่า มติ ครม. ออกมาเพื่อป้องกันการจ่ายเงินไปแล้ว แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ ทำให้ก่อสร้างโครงการฯ ไม่ได้ ต้องจ่ายเงินแบบสูญเปล่า สำหรับโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำภูใหญ่ ถ้ามติคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติมีมติให้เพิกถอนพื้นที่ผนวกกับมติ ครม. 10 มิถุนายน 2551 ที่ให้เร่งรัดการขอใช้พื้นที่โครงการฯ ก็น่าจะมั่นใจได้ว่าต้องมีการก่อสร้างโครงการแน่นอน ดังนั้น ถ้าผ่อนผันมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545 ให้จ่ายเงินค่าชดเชยฯ ได้ เมื่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ มีมติให้เพิกถอนพื้นที่อุทยานฯ โดยไม่ต้องรอจนเสร็จสิ้นกระบวนการเพิกถอนพื้นที่ ก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรได้

สรุปได้ว่า ให้ดำเนินการผลักดันการขอผ่อนผันมติ ครม. 15 ตุลาคม 2545 โดยให้ผู้อำนวยการโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำภูใหญ่ ประสานกับ อบต.ลำแก่น เสนอจังหวัดพังงา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา ดำเนินการต่อไป

ต่อเวลา 3 วัน : ส่งมอบงาน

ข้าพเจ้าเข้ารับมอบงานโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่ ในฐานะผู้อำนวยการฯ ใหม่ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2551 และมีคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานที่โครงการพนมดงเร็ก จังหวัดบุรีรัมย์ ในวันที่ 16 มิถุนายน 2551 ซึ่งจะต้องส่งมอบงาน ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2551 แต่ข้าพเจ้าคิดว่าภารกิจของข้าพเจ้ายังไม่เสร็จสิ้น สิ่งที่ยังคงค้างอยู่ในใจ คือ

ความเพียรพยายามให้ราษฎรมีความไว้วางใจกับการดำเนินการของโครงการมาตลอด 4 เดือน อาจไร้ผล ภาพลักษณ์ของกรมชลประทานอาจไม่น่ามองในสายตาราษฎรตำบลลำแก่น ถ้าการย้ายออกมาโดยที่ราษฎรไม่ได้รับทราบว่ามี การถ่ายทออะไรไว้ให้กับผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งแทนข้าพเจ้า

ปัญหาของราษฎร โครงการฯ รับทราบทุกปัญหาหรือไม่ จะได้รับการแก้ไขหรือไม่ จะสร้างความมั่นใจให้กับพวกเขาได้อย่างไร

ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้าง ที่จะมารับหน้าที่แทนข้าพเจ้า มีหน้าตาเป็นอย่างไร ไว้วางใจได้หรือไม่

จากสิ่งที่ยังคงค้างอยู่ในใจ จึงได้จัดการประชุมราษฎรขึ้นในวันที่ 3 กรกฎาคม 2551 และส่งมอบงานในวันเดียวกัน เกินกำหนดเวลาส่งมอบงานมา 3 วัน แต่สิ่งที่ได้รับจากการประชุมครั้งนี้มีอย่างมากมาย

พื่อรรถพร ศุภมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้าง 10 และทีมงาน ได้รับการแนะนำตัวต่อราษฎร เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับราษฎรว่าปัญหาข้อขัดข้องของราษฎร ส่วนราชการได้รับทราบแล้ว และรับทราบจากปากของราษฎรเอง ข้อมูลไม่ผิดเพี้ยน เพราะไม่ต้องบอกผ่านคนอื่น

พื่อรรถพร ศุภมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานก่อสร้าง 10 และทีมงาน ได้รับการแนะนำตัวต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ทุกหน่วยงาน ภายในวันเดียว

บทส่งท้าย

ผู้อำนวยการฯ ใหม่ กับ ปัญหาโครงการอ่างเก็บน้ำคลองลำภูใหญ่ ฝ่ายบริหาร กำหนด
ชื่อเรื่องให้ ไม่ได้ตาม คำว่า ผู้อำนวยการฯ ใหม่ มีนัยสำคัญอะไรหรือไม่

โดยส่วนตัวแล้ว ก่อนมาอยู่สำนักโครงการขนาดใหญ่ ทำงานก่อสร้างภาคอีสานมา 20
ปี เตรียมความพร้อมโครงการมาก็มากมาย เจอมือบปิดโครงการก็เคยเจอ เพียงแต่ไม่เคย
ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหาร.....

